

[Peder Jakobsen.]

gende end Fremskaffelse af andre Landbrugsprodukter. Men jeg synes nu, at Pengene før eller senere maa komme Frøavlerne til gode. Det er beviseligt, at Frøavlerne under Krigen, maaske under relativt gode økonomiske Forhold, har fremskaffet Frø, avlet af danske Stammer, som i Forhold til tidligere indført Frø har givet dansk Landbrug og dermed ogsaa det danske Samfund et Merudbytte i Foderenheder, svarende til en Værdi af rundt regnet 200 Mill. Kr. om Aaret.

Det har før været daarlige Tider for dansk Frøavl, og de kan komme igen, men det skulde nødtigt blive saadan, at det ikke kan betale sig at fremskaffe det bedste Frø. Til Medvirkning til Fremskaffelse af det bedste Frø mener jeg Frøpuljen kunde anvendes, akkurat som man anvendte Sukkerfonden i sin Tid. „Dansk Frø til danske Marker“ maa ogsaa være Løsenet i Fremtiden, særlig med Henblik paa den høje Standard, som danske Frøsorter har.

Poul Hansen (Grenaa): Jeg vilde gerne over for det høje Folketing fremsætte nogle Betragtninger om vore Eksportforhold i Tilknnytning til de Overvejelser, som formodentlig foregaar i Øjeblikket paa det Omraade. Der er Grund til det, fordi det i Øjeblikket og i disse Maaneder bankes fast i Bevidstheden hos os alle sammen, at vi, i det lange Løb i hvert Tilfælde, maa have vore Eksport- og vore Importbehov afpasset efter hinanden; hvis ikke denne Balance paa en eller anden Maade fremskaffes, maa Lefevoden, ogsaa mere varigt, sættes ned. Der er ogsaa navnlig Grund til det, fordi der er berettiget Tvivl om, at vore hidtidige Eksportvarer vil være i Stand til alene at holde Skansen i de kommende Aar. En vanskelig Situation kan komme til at foreligge, naar den nye Rationalisering, en Følge af de mange Opdagelser, Krigen har medført, efterhaanden slaar igennem. Ja, om et Aar eller to eller tre, naar Verden falder noget mere til Ro og disse mange nye Opdagelser for Alvor kommer ind i Erhvervslivet ude omkring i Verden, vil en skarp Konkurrence formodentlig møde os, og det vil være i høj Grad nødvendigt for os at ruste os, hvis dansk Erhvervsliv skal kunne klare sig ogsaa ude i Verden i Fremtiden.

Vi har her i Danmark et meget stort Antal dygtige Virksomheder, hvis Varer kan udvikles til Eksportvarer. Men det er aligevel saadan her i Landet, at vort Erhvervsliv i sin Struktur i det store og hele er saa opdelt, Kapitalmidlerne er spredt

paa saa mange Hænder, at mange af disse Virksomheder slet ikke hver for sig evner at bryde igennem paa et Verdensmarked eller evner at klare sig over for det Krav til Format, som de moderne Verdensforhold stiller. Vi har for en lang Række af disse Smaaaktiviteters Vedkommende Brug for en indgaaende Forsøgsvirksomhed, som baner Vej for en Udvikling af de rigtige Eksportvarer. Dernæst har vi i høj Grad Brug for en langt mere veltillrettetlagt Erhvervspropaganda for en lang Række af disse Ting. Altsaa det, vi har Brug for, er faktisk en Koordination af Kræfterne for en Række af vore Industrier og Virksomheder. Jeg kunde godt fristes til at bruge Ordet Planøkonomi, men jeg ved, at det er et daarligt Ord i Ørene paa mange, og jeg vil derfor rette det til at sige, at det, vi har Brug for, er en udogmatisk Planøkonomi, som for de mange smaa Virksomheders Vedkommende kan samle Kræfterne.

Jeg vil gerne anføre et Par Eksempler. Dansk Fiskeri fører Aar efter Aar meget store Værdier hjem til vore Fiskerihavne. Staten og det offentlige i det hele taget har ofret meget store Midler paa at udstyre vore Fiskerihavne paa den bedst mulige Maade, og det er i høj Grad Kvalitetsvarer, der hentes hjem af vore Fiskere; lige fra Esbjerg over Grenaa til Hundested arbejdes der dygtigt. Men paa den anden Side er der gjort overordentlig lidt for at skabe Salgsmuligheder, for at bryde igennem paa Markeder ude omkring i Verden. Faktisk er det saadan, at vi søger at sælge den hjembragte Fisk til de Lande, som har Adgang til det samme Fiskevand, som vi selv, og det betyder naturligvis, at vi meget ofte maa sælge til lave Priser og under en meget skarp Konkurrence, medens der rundt omkring i Verden findes helt uopdyrkede Markeder for Afsætning af Saltvandsfisk, som vi kunde have vor Opmærksomhed henvendt paa. Det betyder ganske vist, at vi maa søge at udvikle de nye Muligheder, som nu er ved at vise sig med Hensyn til Konservering og Frysning af Fisken o. lign., men i den Retning har vi gjort overordentlig lidt.

Ikke alene Fiskerierhvervets Kræfter er i høj Grad delt op i mange smaa Portioner, men vore Konserverindustrivirksomheder magter hver for sig paa dette Punkt slet ikke den Opgave at gennemføre den Forsøgsvirksomhed, som er nødvendig for virkelig at skabe et Gennembrud for vore Varer paa dette Omraade. Her mangler altsaa virkelig et Forsøgsinstitut af Rang. Jeg ved, at vi paa Polyteknisk Læreanstalt har et lille Laboratorium, som med alt for smaa